

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **J. K.**
bytem X
zastoupen JUDr. Zdeňkou Pechancovou, advokátkou
se sídlem Štefánikova 3326, 760 01 Zlín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
se sídlem tř. Tomáše Bari 21, 761 90 Zlín

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2022, č. j. KUZL 82119/2022,
takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

- 1. Žalobce dostal pokutu, protože řídil bez bezpečnostního pásu. Namítá ovšem, že ho měl. A správní orgány podle něj nezjistily správně skutkový stav. Krajský soud tedy musel posoudit, zda důkazy provedené v přestupkovém řízení vedou k nepochybnému závěru, že žalobce řídil bez pásu.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

- 2. Dne 5. 4. 2022 policejní hlídka projížděla ulicemi Uherského Brodu. Na ulici Pod Valy proti nim jel žalobce. Řidič policejního vozu si všiml, že neměl připoutaný pás. Vydali se proto za ním a zastavili ho. Žalobce nesouhlasil s vyřízením věci příkazem na místě ve výši

500 Kč. Do tiskopisu oznámení přestupku uvedl „nesouhlasím není důvod všechno smišlené“ (sic!). Veškeré dění zachytila kamera ze služebního vozidla. Z videozáznamu také vznikla fotografie žalobce bez pásu. Podezření z přestupku policie oznámila Městskému úřadu Uherský Brod („městský úřad“).

3. Městský úřad zahájil řízení a v červenci 2022 proběhlo ústní jednání, ke kterému městský úřad předvolal žalobce a zasahující policisty jako svědky. Žalobce se ho zúčastnil se svojí zmocněnkyní. Popírali, že by žalobce nebyl připoután. Po celou dobu bezpečnostní pás měl. Zkontroloval si vše, jakmile uviděl, že ho chce policie zastavit. Netušil, proč ho chce zastavit. Bunda, kterou měl, byla i částečně černá. Žalobce a jeho zmocněnkyně se seznámili s podklady ve spise, mezi nimiž byl mj. i videozáznam na CD nosiči. Na tomto CD je i fotografie pořízená z tohoto videozáznamu.
4. Poté jako svědek vypovídal policista T. B. („svědek B.“). Vypověděl, že na ulici Pod Valy ve směru jízdy od nádraží asi v úrovni křižovatky si s kolegou všimli, že řidič protijedoucího vozidla nebyl připoutaný. Bylo sice pošmourné počasí, ale viditelnost byla dobrá. Řidič měl na sobě reflexní bundu a přes žlutou barvu bylo dobře viditelné, že neměl pás. Po zastavení řidič vystoupil z vozidla a ptal se, proč jej zastavili. Tvrdil, že byl připoutaný a nesouhlasil s pokutou na místě. Při zastavení policií už připoutaný byl. Jeho vozidlo nemělo zatemněná okna.
5. Svědek B. viděl, že žalobce nebyl připoutaný tak dvě vteřiny, než kolem nich projel. Vzdálenost mezi nimi byla tak šest metrů. Svědek B. vysvětloval, že se zpravidla dívá do interiérů protijedoucích vozidel. Směřuje pohled na to, zda jsou řidiči připoutaní nebo telefonují. Bylo zřetelně vidět přes žlutou reflexní bundu, že bezpečnostní pás není napnutý. Po krátký okamžik viděl u středového sloupku se mihnout i něco stříbrného, ale netvrdí to na 100 %. Žalobce si musel bezpečnostní pás zapnout někdy během jízdy. Na upřesňující dotaz městského úřadu svědek B. uvedl, že byl řidičem policejního vozu. A přestupek se žalobcem řešil i sepisoval on. Na dotaz zmocněnkyně dodal, že si přestupku všiml první, zaregistroval ho a začal se točit. Kolega zareagoval „Pán nemá pásy, že?“. Svědek B. řekl, že ano, a proto se točí.
6. Následně vypovídal policista P. Š. („svědek Š.“). Popisoval, že na ulici Pod Valy míjeli vozidlo žalobce. Na odbočce z města se otáčeli a jeli za ním. Jakmile ho zastavili, už měl pás. Měl na sobě světlou vestu a byl po zastavení docela arogantní. Přestupek řešil svědek B. Na dotaz městského úřadu, zda viděl, že žalobce nebyl připoutaný, na vlastní oči, svědek Š. odpověděl, že viděl žalobce jenom mžik. Zaregistroval, že měl zelenou vestu, ale jestli neměl pás, to nemohl s jistotou potvrdit. Viděl ho svědek B, proto s ním také přestupek řešil. Svědek Š. byl spolujezdcem a velitelem hlídky. Byla denní doba a možná bylo zataženo. Vozidlo neměla zatmavená skla, takže bylo dovnitř dobře vidět. Na dotaz zmocněnkyně k popisu bundy žalobce svědek Š. odpověděl, že byla výstražná a asi bez rukávů.
7. Zmocněnkyně žalobce ve vyjádření k podkladům namítala, že výpověď svědka Š. žalobce nijak neusvědčuje. Výpověď svědka B. je proto nevěrohodná, protože tvrdil, že mu svědek Š. řekl, že také viděl žalobce nepřipoutaného. Svědkovi B. nelze věřit, protože žalobce viděl jen dvě vteřiny ve vzdálenosti šesti metrů a při manévru přejezdu do odbočovacího pruhu. Jako řidič se věnoval provozu před ním a ne protijedoucímu vozidlu s jeho řidičem.

Oba svědci uvedli, že žalobce měl černé rukávy, nebylo proto možné rozpoznat, že neměl bezpečnostní pás. Ve výhledu brání černý rukáv, černý límec bundy a boční zrcátko. Z videa také nelze rozpoznat, že žalobce nebyl připoutaný.

8. Městský úřad rozhodnutím ze dne 8. 9. 2022, č. j. MUUB/84355/2022/OSD („rozhodnutí městského úřadu“), shledal, že žalobce porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, protože řídil motorové vozidlo, které bylo povinně vybaveno bezpečnostním pásem, aniž by si ho připoutal. Tím spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Městský úřad mu za to uložil pokutu ve výši 2.000 Kč.
9. Stěžejním důkazem byl pro městský úřad videozáznam. Je na něm vidět vozidlo žalobce jedoucí po ulici Pod Valy směrem k dopravnímu terminálu. Jakmile žalobce téměř míjí vozidlo policie, je rozpoznatelné, že řidič není připoutaný bezpečnostním pásem. Konkrétně to lze vidět přes přední okno vozidla policie a levé boční okno vozidla žalobce, ve kterém je vidět osoba řidiče oblečená v tmavé bundě s jasnými reflexními prvky přes hrud' a černými rukávy. Na tomto záběru bezpečnostní pás není napnutý přes tělo řidiče. Pokud by řidič bezpečnostní pás měl zapnutý, byl by pás viditelný v prostoru mezi středovým sloupkem a ramenem řidiče. Zejména přes reflexní vestu v ramenní části. Z toho lze usuzovat, že bezpečnostní pás v tu dobu visel podél středového sloupku. Žalobce se patrně připoutal během doby, ve které policie jela za ní. V určitých sekvencích videozáznamu je totiž viditelná část bezpečnostního pásu napnutá v prostoru mezi středovým sloupkem a tělem řidiče. Tuto okolnost potvrdil i svědek B.
10. Dále městský úřad pracoval s výpověďmi policistů. Svědek B. si byl jistý, že žalobce při jízdě v protisměru po ulici Pod Valy nebyl za jízdy připoutaný. Bezpečnostní pás nebyl napnutý přes hrud' řidiče. Bylo to dobře viditelné, protože obviněný měl na sobě oblečení, které mělo na hrudní části reflexní barvu. Viditelnost byla podle jeho slov dobrá, přestože bylo pošmourné počasí. Vozidlo žalobce nemělo zatemněná skla, tudíž do vozidla bylo dobře vidět. Svědek B. přestupek viděl, jakmile se vozidla míjela. Samotný přestupek viděl odhadem dvě vteřiny na vzdálenost šest metrů. Měl ze své pozice dostatečný čas k posouzení, zda byl žalobce připoutaný bezpečnostním pásem. Verzi svědka B. potvrzuje videozáznam.
11. Podle slov svědka B. svědek Š. při otáčení vozidla reagoval slovy: „Pán nemá pásy, že?“. Svědek Š. přestupek v daný okamžik mohl podvědomě zaregistrovat, ale po době, která uběhla od události, to již nedokázal s jistotou potvrdit. Městský úřad se proto při hodnocení spáchání přestupku o výpověď svědka Š. neopíral. Klíčový důkaz byla výpověď svědka B., který svou pozornost věnoval řízení vozidla a současně i na výkon služební povinnosti – sledování, zda řidič v projíždějícím vozidle netelefonuje a má zapnutý bezpečnostní pás. Z videozáznamu je zřejmé, že to situace v silničním provozu umožňovala, protože mu v cestě nestála žádná překážka, na kterou by musel soustředit svou pozornost.
12. Městský úřad neměl žádných pochyb o pravdivosti a věrohodnosti tvrzení svědka B. Uvěřil jeho verzi průběhu předmětné události. Nedovedl si představit, proč by tento policista bezdůvodně obvinil z přestupku řidiče, který se vůbec ničeho nedopustil, záměrně mluvil nepravdu a vystavoval se vědomě nebezpečí postihu za trestný čin křivého obvinění, nebo zneužití pravomoci úřední osoby. Rozpoznat, zda člověk řídící automobil

nemá připnutý bezpečnostní pás, dokáže kdokoliv. Postačuje, aby měl v pořádku zrak, což je u policisty jedna ze základních podmínek pro přijetí do služebního poměru. Svědek B. zaznamenal přestupek, když se vozidla míjela. Měl jako řidič dobré výhledové podmínky, ačkoliv bylo zataženo a mírně poprchávalo.

13. Žalobce se odvolal. Městský úřad absurdně zdůvodňuje, že neuvěřil žalobci tím, že by se jinak neměl důvod chovat arogantně. Snaží se také navodit představu, že je svědek B. neomylný. Nelze přisvědčit argumentaci městského úřadu, že snad svědek Š. zaregistroval žalobce „podvědomě“, ale po delší době už to nedokáže potvrdit.
14. Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 10. 2022, č. j. KUZL 82119/2022 („rozhodnutí žalovaného“), změnil závěr městského úřadu o formě zavinění a snížil žalobci pokutu. Ve zbytku zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. Nesouhlasil, že by městský úřad neuvěřil jeho výpovědi jen proto, že se choval arogantně. Zásadními důkazy o vině byly výpověď svědka B. a videozáznam, resp. fotografie z něj pořízená. Videozáznam sice nemá vynikající kvalitu, podává však přesné informace o počasí a výhledových poměrech policistů. Je z něj patrné, že mírně pršelo a bylo zataženo nízkou oblačností. Při pohledu z větší vzdálenosti to omezovalo vhléd policistů do předmětného vozidla. Proto také je do interiéru předmětného vozidla vidět až těsně před míjením obou vozidel. Tomu odpovídá výpověď svědka B., že viděl nepřipoutaného žalobce cca dvě vteřiny na vzdálenost cca šesti metrů, než projel kolem nich.
15. Výpověď svědka B. je jistá. Vzhled oblečení žalobce na videozáznamu odpovídá tomu, jak ho popsali svědci. Měl na sobě černou bundu, přes kterou měl nataženou žlutou reflexní vestu. Žlutá reflexní vesta pokrývá i ramena. Černý límec bundy představuje pouze úzký proužek u krku. Ve výhledu na bezpečnostní pás nepřekáží. Pokud by žalobce byl připoután, bezpečnostní pás by vedl od středového sloupku k levému rameni a dále přes jeho hrud' k pravému boku. Černý bezpečnostní pás by se od žluté reflexní vesty výrazně odrážel. Na fotografii však není černý bezpečnostní pás vůbec viditelný. Rozhodně nekřížuje hrud' žalobce od jeho levého ramene k pravému boku. Celé levé rameno žalobce září žlutou reflexní barvou vesty.
16. Je teoreticky možné, že černý bezpečnostní pás nevedl od levého ramene přes hrud' žalobce, ale pouze přes ramenní kloub v černém rukávu, takže jej zakrýval černý rukáv levé ruky. Tak lze také vyložit verzi prezentovanou žalobcem. V takovém případě by bezpečnostní pás musel vést od ramene pod levou rukou a přes tělo žalobce přecházet až níže – v místech, kde na fotografii část hrudi žalobce zakrývá černé zpětné zrcátko. Nejedná se však o přirozenou polohu bezpečnostního pásu. V takové poloze by si žalobce musel bezpečnostní pás přidržovat. Na videozáznamu je patrné, že se vzájemná poloha vozidel měnila. S tím i vhléd do vozidla. Pokud se videozáznam zastaví v různých místech, poloha zpětného zrcátka i ruky se mění, takže v souhrnu je vidět většina hrudi žalobce. Bezpečnostní pás však není vidět nikdy. Ani částečně.
17. Svědek B. navíc vyvrátil předpoklad žalobce, že se věnoval jako řidič řízení a provozu před ním, nikoli protijedoucímu vozidlu a jeho řidiči. Výslovně uvedl, že se zaměřuje na řidiče protijedoucích vozidel, zda jsou připoutaní nebo zda telefonují. Svědek B. dokončoval přejíždění do pravého odbočovacího pruhu. Podle videozáznamu byl spíše mírný provoz. Služební vozidlo jelo rychlostí cca 31 km/h, což zachycuje i fotografie

pořízená z videozáznamu. Proti vozidlu policistů jel pouze žalobce. Dopravní situace nevyžadovala od svědka B. příliš velkou soustředěnost, takže měl i kapacitu věnovat se řidiči protijedoucího vozidla. Byl si jistý, že žalobce nebyl připoutaný. Zřetelně viděl, že bezpečnostní pás není zapnutý přes žlutou reflexní bundu. To potvrdil i videozáznam.

III. Obsah žaloby

18. Žalobce namítá, že městský úřad ani žalovaný bez důvodných pochybností neprokázali, že spáchal přestupek. Opírají se o dva důkazy – videozáznam a výpověď svědka B. Žalobce byl připoutaný, avšak správní orgány jeho tvrzení neuvěřily. Při související úvaze městský úřad absurdně uvádí, že jinak by se žalobce nechoval tak arogantně. Tato úvaha jde nad rámec hodnocení důkazů a je ničím nepodloženou konstrukcí. Stejně tak neoprávněné zastavení (nikoli poprvé) může být impulsem k podrážděnému chování.
19. K videozáznamu žalobce uvádí, že ani po opakovaném shlednutí nelze uzavřít za daných podmínek viditelnosti, vzdálenosti a rychlosti, že by žalobce nebyl připoutaný. Oba svědci uvedli, že měl černé rukávy. Nelze tedy dospět k závěru, že bezpečnostní pás nebyl uvázaný, neboť to nebylo možné rozpoznat. Ve výhledu jim bránil černý rukáv, černý límec bundy a boční zrcátko. Bezpečnostní pás mohl žalobce mít podél rukávu i podél límce. Svědek B. s jistotou tvrdí, že viděl, že žalobce nebyl připoutaný. Tomu nelze uvěřit, protože žalobce viděl dvě vteřiny ve vzdálenosti šesti metrů při manévru přejezdu do odbočovacího pruhu. Jako řidič se věnoval řízení a provozu před ním, nikoli protijedoucímu vozidlu a jeho řidiči. Nelze tedy souhlasit, že mu v cestě nestála žádná překážka, na kterou by se musel výhradně soustředit, a že se nemusel plně věnovat řízení.
20. Nelze ani vyloučit, že se svědek mohl splést. Správní orgány se snaží navodit představu neomylného svědka. Nevěří, že by se mohl splést. Taková argumentace není věcná. Výpověď svědka B. nepotvrzuje výpověď svědka Š. Svědek Š. viděl řidiče jen mžik. Nepřipoutaného žalobce měl vidět jen svědek B. To vypovídá o nevěrohodnosti výpovědi svědka B., podle kterého mu svědek Š. tvrdil, že taktéž viděl žalobce nepřipoutaného. Nelze přisvědčit argumentaci městského úřadu domyšlené nad prokázané skutečnosti, že snad svědek Š. žalobce „podvědomě zaregistroval“, ale po delší době to už nedokáže potvrdit. Svědek Š. neuvedl, že už si to nepamatuje, ale že tuto skutečnost prostě nemůže potvrdit. Žalovaný bez dalšího převzal skutkové závěry městského úřadu.

IV. Vyjádření žalovaného

21. Podle žalovaného žaloba nepřináší co do argumentace žádné novum. Žalobní námitky jsou téměř doslovným opakováním námitek odvolacích, s nimiž se žalovaný vypořádal. Na závěry a argumentaci žalovaného v jeho rozhodnutí žaloba nijak nereaguje. V žádném případě se žalovaný neomezil pouze na převzetí skutkových závěrů městského úřadu. Žalovaný pak odkázal na konkrétní místa svého rozhodnutí, ve kterých se vypořádal s námitkami žalobce. Zásadu *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného) nelze aplikovat mechanicky. Základním předpokladem pro použití této zásady je existence pochybností o správnosti a věrohodnosti zjištěného skutkového stavu. To není tento případ.

V. Posouzení věci krajským soudem

22. Žaloba *není důvodná*.
23. Ve svých námitkách žalobce vytýká správním orgánům, že pochybily při zjišťování skutkového stavu. Při zjišťování skutkového stavu v řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil *stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti*. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku tak leží vždy na správním orgánu. *Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se přestupkového jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (in dubio pro reo)*. Obviněnému stačí k tomu, aby jej správní orgán nemohl za přestupek postihnout, *rozumná pochybnost* o otázce, zda se předmětného jednání dopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, bod 18; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30, bod 15).
24. Co se týče důkazních možností za účelem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, správní orgány mohou podle § 51 odst. 1 správního řádu v řízení použít jakékoliv důkazní prostředky. Jen je musí získat a provést v souladu se zákonem. A tyto prostředky musí být způsobilé přispět k objasnění skutkového stavu věci.
25. Jak současně uvedl Nejvyšší správní soud, *nelze se spokojit s tím, že „skutečnost, že obviněný se dopustil přestupku, se jeví být pravděpodobnou, či dokonce nejpravděpodobnější verzí skutkového děje*. Existuje-li pochybnost, tj. ne zcela nepravděpodobná možnost, že skutkový děj se odehrál jinak než tak, že naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nepřipadá shledání viny spácháním přestupku v úvahu.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2011, č. j. 7 As 97/2011-68). Platí totiž, že správní trest – stejně jako trest soudní – lze uložit, jen pokud je nade vše pochybnost, že se skutek stal a že se stal právě tím způsobem, jaký správní orgán zjistil a prokázal (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2007, č. j. 1 As 11/2007-70).
26. Krajský soud o vině žalobce nemá pochybnosti. Videozáznam je v čase 7:31:32 vylučuje. Je na něm s dostatečnou mírou zřetelnosti vidět, že žalobce neměl připnutý bezpečnostní pás v místech, kde by ho přirozeně měl – a kde ho již měl připnutý, jakmile již policie jela za ním. Tedy od středového sloupku k levému rameni, jak uvádí žalovaný a krajský soud s ním plně souhlasí. Dokumentuje to i fotografie pořízená z videozáznamu, která je součástí spisu. Vše mimo jakoukoliv pochybnosti vyjasňuje reflexní barva vesty, kterou měl žalobce přes bundu. Kdyby ji neměl, pak by možná opravdu mohly pochybnosti o zapnutí bezpečnostního pásu vzniknout. Ale vzhledem k tomu, že ji měl, je vše i za nevlídného počasí v daný moment dobře vidět. Již videozáznam tedy vinu žalobce prokázal.
27. K videozáznamu pak přistupuje výpověď svědka B. Ani o jejím obsahu nemá soud pochybnosti. Je naprosto přirozené, pokud při odbočování za dané dopravní situace, která nebyla nijak náročná, coby policista zrakem zkontroloval protijedoucího řidiče, zda dodržuje dopravní předpisy. Nebylo to nic, co by nemohl zvládnout. Nejel rychle a před sebou neměl jakoukoliv překážku nebo jiný důvod, proč by se nemohl na žalobce zaměřit.

A mohl vše dobře pozorovat, obzvláště pokud měl žalobce onu reflexní vestu. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu se pak policisté obecně opravdu považují za věrohodné svědky bez zájmu na vědci. Za podmínky, že se nezjistí skutečnosti, které tuto všeobecnou věrohodnost zpochybňují (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114, z nedávné judikatury zdejšího soudu viz např. rozsudek ze dne 25. 1. 2023, č. j. 22 A 24/2022-42). Takové skutečnosti se zde nezjistily. A krajský soud nemá žádného důvodu, proč svědkovi B. nevěřit – obzvláště pokud jeho tvrzení plně podporuje i videozáznam.

28. Žalobce pak zkresluje výpovědi policistů, pokud namítá nevěrohodnost výpovědi svědka B., podle kterého mu svědek Š. tvrdil, že taktéž viděl žalobce nepřipoutaného. Nic takového netvrdil. Jen při manévru otáčení policejního vozidla pochopil, co je asi důvodem tohoto manévru a ptal se svědka B. „Pán nemáš pásy, že?“. Svědek B. mu to potvrdil. Ze samotné výpovědi svědka Š. pak městský úřad výslovně ve vztahu ke zjišťování skutkového stavu nevycházel. Námitky směřující proti jeho výpovědi proto míří „mimo terč“.
29. Jak již poté vysvětlil žalovaný, důvodem shledání viny žalobce nebylo jeho arogantní chování po zastavení. Je jím zjištěná skutečnost, že řídil bez pásu, což plynulo z videozáznamu a výpovědi svědka B. Na jejich základě správní orgány zjistily *stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti*. Na podrobná odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů lze ve zbytku odkázat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2022, č. j. 8 As 231/2021-42, bod 13).

VI. Závěr a náklady řízení

30. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl.
31. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný sice toto právo má, ale žádné náklady mu nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Proto mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Pokud kasační stížnost proti tomuto rozsudku nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 28. února 2023

Martin Kopa, v. r.
samosoudce